

99

28. okt.

2. gr.

Landsbanki Íslands heldur eftir mismun þeim, sem um getur í 1. gr., við hver kaup á gjaldeyri frá Póllandi, samkvæmt samningum þeim, sem taldir eru í 1. gr., og leggur um leið viðkomandi fjárhæðir á sérstakan reikning í bankanum, er nefnist verðjöfnunarsjóður Póllandsviðskipta. Skal fé þetta nota til þess að lækka verð á dollurum til kaupa á vörum og greiðslu á þjónustu samkvæmt fyrrnefndum samningum um kr. 284.48 á hverja 100 dollara frá skráðu sölugengi Bandaríkjagjaldeyris. Enn fremur skal fé þetta notað til þess að jafna það gengistap ríkissjóðs, sem af því leiðir, að skuld Landsbanka Íslands við pólska þjóðbankann hækkar í íslenskum krónum við gengisbreytinguna.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 28. október 1949.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

100

3. nóv.

AUGLÝSING

um Norðurlandasamning um gagnkvæma veitingu ellilífeyris.

Hinn 31. ágúst 1949 var undirritaður í Oslo milliríkjasamningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gagnkvæma veitingu ellilífeyris. Samningurinn var hinn 21. september 1949 fullgiltur af forseta Íslands. Ríkisstjórnir allra fimm ríkjanna hafa fyrir 1. október þ. á. afhent fullgildingarskjölin í norska utanríkisráðuneytið og gengur samningurinn í gildi hinn 1. desember 1949.

Samningurinn er gerður á íslensku, dönsku, norsku, finnsku og sænsku og birtist hér með íslenski textinn, en hann er undirskrifaður af fulltrúa Íslands einum.

MILLIRÍKJASAMNINGUR

milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um gagnkvæma veitingu ellilífeyris.

Forseti lýðveldisins Íslands, Hans Hátign konungur Danmerkur, forseti lýðveldisins Finnlands, Hans Hátign konungur Noregs og Hans Hátign konungur Svíþjóðar, sem hafa komið sér saman um að gera með sér milliríkjasamning um gagnkvæma veitingu ellilífeyris, hafa útnefnt sem umboðsmenn sína:

Forseti lýðveldisins Íslands:

Skrifstofustjóra í félagsmálaráðuneytinu, *Jónas Guðmundsson;*

Hans Hátign konungur Danmerkur:

Félagsmálaráðherra *Johan Ström;*

Forseti lýðveldisins Finnlands:

Ráðherra *T. Leivo-Larsson;*

Hans Hátign konungur Noregs:

Félagsmálaráðherra *Aaslaug Aasland;*

Hans Hátign konungur Svíþjóðar:
Félagsmálaráðherra *Gustav Möller*;

100
3. nóv.

sem, að fengnum nauðsynlegum umboðum, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi:

1. gr.

Sérhvert samningsríkja skuldbindur sig til að veita ríkisborgurum hinna samningsríkjanna ellilífeyri samkvæmt ákvæðum samnings þessa.

Nú hefur maður áður átt ríkisfang í einhverju samningsríkja og hefur ekki öðlzt ríkisfang í neinu öðru ríki, og nýtur hann þá samkvæmt þessum samningi sama réttar og ríkisborgarar þess samningsríkis, er hann átti ríkisfang í.

2. gr.

Ellilífeyrir tákna í samningi þessum ellistyrk ásamt uppbótarstyrkjum, sem í sambandi við hann eru, og veittur er samkvæmt hinni almennu tryggingalöggjöf, er gildir á hverjum tíma í viðkomandi landi. Samningurinn tekur ekki yfir samþykktir um lífeyri, sem einkafyrirtæki eða sveitarfélög hafa gengið undir að inna af hendi, né heldur til annars konar lífeyris, er tilteknir hópar landsmanna njóta.

3. gr.

Um aldurstakmark og önnur skilyrði til að fá lífeyri og halda honum, svo og um fjárhæð og útreikning lífeyris, fer eftir ákvæðum þeim, sem í dvalarlandinu gilda.

Skilyrði réttar til ellilífeyris í dvalarlandinu er að aðili hafi dvalið þar samfleytt að minnsta kosti 5 síðustu árin, áður en hann gerir tilkall til lífeyris. Vist um stundarsakir utan dvalarlands á þessu tímabili skiptir ekki máli.

4. gr.

Dvalarlandið skal standa straum af öllum útgjöldum, sem veiting ellilífeyris hefur í för með sér samkvæmt samningi þessum.

5. gr.

Samningur þessi leggur engar hömlur á rétt samningsríkja til þess að setja almenn ákvæði um rétt útlendinga til dvalar í viðkomandi landi, enda verði þau ákvæði ekki til þess að auðvelda það, að gengið verði á snið við þennan samning.

6. gr.

Samning þennan skal fullgilda, og fullgildingarskjölum komið til varðveislu í norska utanríkisráðuneytinu eins fljótt og auðið er.

Samningurinn gengur í gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að liðnir eru tveir almanaksmánuðir frá afhendingardegi fullgildingarskjálanna.

7. gr.

Nú vill eitthvert samningsríkja segja upp samningi þessum og skal það þá tilkynna það skriflega norsku ríkisstjórninni, sem skal tafarlaust skýra hinum samningsríkjunum frá tilkynningunni og á hvaða degi hún hafi borizt.

Uppsögnin gildir aðeins fyrir það land, sem upp segir, og öðlast gildi frá næsta 1. janúar eftir að 6 mánuðir minnst eru liðnir frá því er norsku ríkisstjórninni barst uppsögnin.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn hvers ríkis fyrir sig undirritað þennan milliríkjasamning.

- 100 Gert í Osló hinn 27. ágúst 1949 í einu eintaki á íslenzku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku. Samninginn skal varðveita í skjalasafni norska utanríkisráðuneytisins, sem senda skal staðfest eftirrit hverju hinna samningsríkjanna.

Jónas Guðmundsson.

LOKABÓKUN

Í sambandi við undirritunina í dag á samningnum milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um gagnkvæma veitingu ellilífeyris, hafa umboðsmenn samningsríkjanna lýst yfir því, sem hér fer á eftir:

Það hefur verið tilætlun samningslandanna að koma á jafnræði með ríkisborgurum hinna landanna og landsins eigin ríkisborgurum að því er snertir þau framlög, sem af hálfu hins opinbera eru veitt til ellilífeyrisþega.

Þegar um er að ræða lögheimiluð framlög, skulu því framlögin til manna, sem samningurinn nær til, vera þau sömu og til ríkisborgara dvalarlandsins. Þegar um er að ræða uppbætur frá sveitarfélögum, skal sérhvert landanna leitast við að tryggja þeim mönnum, sem samningurinn nær til, einnig slíkar uppbætur.

Til þess að sýna, hve langt samningur þessi nær, hafa hin einstöku lönd skýrt svo frá, að samkvæmt gildandi löggjöf falli undir samninginn þær greiðslur, sem hér greinir:

Á Íslandi:

1. Ellilífeyrir	}	Lögboðinn.
2. Barnalífeyrir		
3. Bætur til konu	}	Lögheimilað að nokkru leyti.
4. — til ósjálfbjarga gamalmenna		
5. Sjúkrasamlagstillag		

Í Danmörku:

1. Ellilífeyrir ásamt eftirfarandi viðbótum samkvæmt almannatryggingalögum: hækkun lífeyris vegna frestunar lífeyristöku, hækkun vegna örorku, hækkun til þeirra, sem eru ósjálfbjarga, makabætur, ekkju- eða ekkilsbætur, hækkun vegna blindu, lífeyrishækkun, hækkun vegna aldurs, fatastyrkur, eldiviðarstyrkur, hækkun vegna barna, persónuleg hækkun.
2. Réttur til upptöku á elliheimili eða í íbúð fyrir lífeyrisþega.
3. Læknishjálp, hjúkrun og umönnun (79. gr.).

Í Finnlandi:

1. Ellilífeyrir.
2. Lífeyrishækkun, þar með talin hækkun vegna barna samkvæmt 41. og 42. gr. laga um almennan ellilífeyri.
3. Jarðarfararstyrkur.

Í Noregi:

1. Ellilífeyrir.
2. Makabætur.
3. Barnalífeyrir.
4. Greftrunarstyrkur.

Í Svíþjóð:**100**

3. nóv.

1. Almennur ellilífeyrir.
2. Staðaruppbót á ellilífeyri.
3. Makabætur.
4. Hækkun vegna blindu.
5. Sérstakur styrkur vegna barna ellilífeyrisþega.

Með orðunum „fjarvera um stundarsakir“ í 3. gr. samningsins er átt við fjarveru, sem ekki er lengri en 4 mánuðir. Þó getur lengri fjarvera talizt fjarvera um stundarsakir, þegar sérstaklega stendur á. Þannig má taka tillit til þess, hve lengi lífeyrisþegi hefur alls dvalizt í dvalarlandinu og hvað það er, sem veldur fjarveru hans.

Samningsríkin eru ásátt um, að lengri dvöl í dvalarlandinu en þau 5 ár, sem nefnd eru í 2. mgr. 3. gr., verði ekki gerð að skilyrði til réttar til ellilífeyris að því er varðar fólk það, sem samningurinn tekur yfir.

Lokaákvæði þessi öðlast gildi um leið og ofangreindur samningur og skulu hafa sömu verkanir og ná til sama tíma og hann.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn hvers ríkis fyrir sig undirritað þessa lokabókun.

Gert í Osló hinn 27. ágúst 1949 í einu eintaki á íslenzku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku. Lokabókunina skal varðveita í skjalasafni norska utanríkisráðuneytisins, sem senda skal staðfest eftirrit hverju hinna samningsríkjanna.

Jónas Guðmundsson.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 3. nóvember 1949.

Bjarni Benediktsson.

Agnar Kl. Jónsson.

FORSETA BRÉF**101**

8. nóv.

**um að reglulegt Alþingi 1949 skuli koma saman til fundar
mánudaginn 14. nóvember 1949.**

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt:

Ég hef ákveðið, samkvæmt tillögu forsætisráðherra, að reglulegt Alþingi 1949 skuli koma saman til fundar mánudaginn 14. nóvember n. k.

Um leið og ég birti þetta, er öllum, sem setu eiga á Alþingi, boðið að koma nefndan dag til Reykjavíkur og verður þá Alþingi sett að lokinni guðsþjónustu í dómkirkjunni, er hefst kl. 13.30.

Gjört í Reykjavík, 8. nóvember 1949.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Stefán Jóh. Stefánsson.